

og de Sagtyndige. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgfreds (M. P. Jensen) har i Dag meget klart og tydeligt udtalt som sit Standpunkt med Hensyn hertil, at han er rede til at byde sig for dem, som han i enhver Sag anser for at være sagtyndige. Det forekommer mig imidlertid, at en Representants Pligt, Ret og hele Virksomhed derved indskrænkes i en ganske væsentlig Grad, samt at hans Overv. derved vil blive forholdsvis meget let. Jeg opfatter ikke en Follerepresentants Pligt ganske paa samme Maade. Jeg erkjender, at man ikke kan være forpligtet til at være sagtyndig i ethvert Forhold, som kan komme paa Tale, men af den Grund er det, at man maa benytte de Midler til at bedømme en Sag, som fra Regjeringens Side blive fremlagte. Vi, som ere usagtyndige i dette Forhold, vilde virkelig være ilde stedte, naar vi, som det ærede Medlem endog vilde gjøre gjældende, ikke skulde være berettigede til at benytte det Materiale, som fra Regjeringens Side er meddeelt os til at vejlede vor Mangel paa Sagkundskab. Han betragtede jeg nemlig over, at jeg havde beraabt mig paa saadanne Meddelelser, som havde foreligget for Udvalget, fordi han ikke havde haft Afgang til de samme. Jeg tror nu ikke, at der var Noget til Ginder for, at det ærede Medlem kunde have faaet Afgang til at benytte de samme Meddelelser, som have været tilgængelige for Udvalget, men i ethvert Fald maa jeg have Udvalgets Ret til at benytte sig af de Meddelelser, som af Regjeringen ere gjorte til Udvalgets Betæling. Den ærede Krigsminister gjorde en Bemærkning, som var mig noget paafaldende. Den ærede Krigsminister gjorde nemlig gjældende, at man med Hensyn til Agersøfunds ikke havde nogen Udtalelse fra de Sagtyndiges Side, om hvorvidt selve Anlægget var tilraadeligt eller ikke, men at man kun havde henvendt sig til de Sagtyndige med den Opgave at udtale sig om, hvorledes et saadant Anlæg skulde være, efter at man først havde givet dem Opgaven. Det forekommer mig, som sagt, at være noget paafaldende, at den ærede Krigsminister saaledes er tilbøjelig til at rokke ved eller at svække Grundlaget for dette Anlæg. Jeg kan ikke formene Andet, end at det staar i Forbindelse med den forskjellige Anskuelse om dette Anlæg, som i Aar har gjort sig gjældende, men jeg maa dog gjøre den ærede Krigsminister opmærksom paa, at han i den Henseende ikke har Ret. Man har fra de Sagtyndiges Side ganske vist bestemte Udtalelser angaaende dette Anlægs Tilraadelighed og Hensigtsmæssighed, end den ærede Krigsminister syntes at antage, og den ærede Krigsminister vil vist erindre dette, fordi disse tidligere Udtalelser netop kom frem i den Tid, da han forrige Gang havde Krigsbestyrelsen under sig. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Ankjer) vilde veie og vrage i alt Fald en Del af det Flertal, som

havde stemt for Forslaget ved anden Behandling, idet han nemlig gjorde gjældende, at det i Virkeligheden ikke var 53 men 43, da de 10, som havde stemt imod Sagens Overgang til 3die Behandling, maatte regnes fra. Jeg maa derimod for det Første bemærke, at denne Afstemnings Betydning ligger deri, at det derved har vist sig, at kun et Forslag, som gaar i den Retning, der er vedtaget ved 2den Behandling, er i Stand til at tilveiebringe et Flertal for sig, men det ærede Medlem vil dernæst indbringe mig, at naar han vil paa den Maade veie Flertallet, maa jeg ogsaa have Ret til at gjøre samme Betragtning gjældende ligeoverfor det Mindretal, som stemte mod Forslaget ved 2den Behandling. Naar det ærede Medlem betegne disse 40 Medlemmer som dem, der stod med en klar Opfattelse af Betydningen af de Skridt, de her havde stemt for, maa jeg ogsaa være opmærksom paa, at han blandt disse 40 regnede Medlemmer som det ærede Medlem for Søby (M. C. Christensen), det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (S. Jensen), det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgfreds (P. Pedersen) og maasse flere. Jeg tror derfor, at denne Betegnelse ikke fuldstændig passer paa Mindretallet. Jeg vil kun slutte med at sige, at jeg meget vilde have ønsket, at det ærede Mindretal paany havde optaget sit Forslag til 3die Behandling; thi da først vilde det være fremgaaet, hvor stort et Mindretal der vilde have stemt derfor. I det Tilfælde vilde det være kommet klart frem, hvem der overhovedet var tilbøjelig til at slutte sig til Regjeringen i dette Forhold.

Krigs- og Marineministeren (Haffner): Den ærede Ordfører for Udvalget undrede sig noget over mine Udtalelser idag med Hensyn til Agersøfunds og mente, at Hensigten med dem var at tillægge dette Befæstningsanlæg nogen mindre Betydning, end jeg tidligere har gjort. Jeg beder det ærede Medlem om at se paa det Lovforslag, som blev udarbejdet i 1872, da jeg var Krigs- og Marineminister, og som blev forelagt i 1873 af min Efterfølger, og at sammenligne det med det Forslag, der nu foreligger for Thinget. Man vil da finde, at disse Forslag med Hensyn til Befæstningen af Agersøfunds mod Landsiden ere fuldstændig overensstemmende, og at det foreliggende Forslag fordrer mere med Hensyn til Befæstningen mod Søiden end Forslaget fra 1872. Jeg har ikke tilfattet at svække Agersøfunds Betydning. Jeg har søgt at styrke Forsvaret deraf til den Side, hvor jeg troede det rigtigst, men jeg har ikke til den anden Side foreslaet Noget, som jeg ikke tidligere har foreslaet. Naar den ærede Ordfører mente, at Udtalelserne fra de Sagtyndige med Hensyn til Agersøfunds Befæstning — her holder jeg mig til Befæstningen mod Landsiden — vare fremkomne, da jeg forrige Gang var Krigsminister, tror jeg, at den ærede Ordfører huffer